

Amerikai levelek.

Főtisztelendő Ferencz József püspök közelebről a következő leveleket kapta Amerikából. Ezek a levelek, nincs kétségünk benne, visszhangra találnak a magyar unitárius vallásközönségnél.

*

Amerikai Unitárius Társulat.
25. Beacon-utcza
Boston, Mass. 1899. jun. 5.

Kedves Ferencz püspök!

Mellékelve küldöm társulatunknak üdvözlétét és meghívását az Ön vezetése alatt álló egyházakkal leendő közlés végett. Nagyban táplál az a remény, hogy a jövő évben szerencsénk lesz Magyarországról egy küldöttséghez. Tiszt. Van Ness Tamás urat Bostonból megbiztuk, hogy a nyáron személyesen képviseljen minket Ön és a magyar unitárius egyház előtt. Ő meg fogja ismertetni Önökkel tervünket és reményünket az iránt, hogy mennyire meg fogja Ön tisztelni társulatunkat, ha egy néhány társával 1900 májusban Amerikába jő. Hiszem, hogy egymással való ezen érintkezésünk munkálkodásunknak erősbitésére lesz.

Remélem, hogy lehetséges lesz reánk nézve azt a kérést intézni Önhöz és társaihoz, hogy társulatunknak vendégei legyenek nemcsak itt mulatások idejére, hanem utazásuknak legalább egy részére is; jelenleg azonban nem vagyok még felhatalmazva a meghívást ennyire kiterjeszteni. Van Ness ur megbízó levelet visz magával s tudom, hogy Ön minden szíveséggel lesz iránta.

Szíves üdvözléttel hive

ELIOT A. SÁMUEL.

Amerikai Unitárius Társulat.
25. Beacon-utcza
Boston, Mass, 1899 jun. 6.

Az unitárius püspöknek és Consistoriumnak Erdélyben üdvözlét!
Az Amerikai Unitárius Társulat Isten jóvoltából május 25-én szerveztetett Bostonban. Hogy ezen eseménynek 75-dik évfordulója méltóan megünnepeltessék, szeretettel meghívjuk Önöket, hogy egyesüljenek velünk az unitáriusok és más szabadelvű keresztények által Bostonban, a Massachusetts-i államban 1900-ban május 25-én tartandó

nemzetközi tanácskozásban (Council). Ennek a tanácskozásnak feladata lesz, hogy a különböző nemzetiségű unitáriusok szövetkezete a szeretetteljes együvértartozás kötelékét megszilárdítsa, a vallásos életet mélyítse s utakat és módokat találjon eredményesebb tevékenységre. Avagy nem helyes dolog lesz-e együtt tanácskozni arról, hogy mi módon óvhatjuk meg és plántálhatjuk tovább legjobban a mi tiszteletreméltó munkánk, nemes példaadásunk és a tevékenységre mindinkább kínálkozó jó alkalmatosságnak drága örökségét? Mi módon kell nevelnünk a jövő nemzedéket abban a meggyőződésben, erkölcsökben és érzelmekben, a melyeket mi vallunk és a melyeknek örvendünk? Mi módon adjuk át örökösainknek azokat a hasznos intézményeket és szép reményeket, a melyeket mi örököltünk? Az egymással való ezen érintkezés és a mult szemlélése által nem fogjuk-e mélyíteni hűségünket az igazság és szabadság szelleme iránt; nem fog-e ez bennünk ezek iránt új lelket és önadaadást ébreszteni és nem fog-e arra tanítani, hogy csak haladjunk előre új bátorsággal és azzal az erős bizalommal, hogy Atyáink Istene lesz a fiakkal is.

Testvérek! Istennek, az Atyának és az Ur Jézus Krisztusnak kegyelme és igazsága legyen veletek!

Az Amerikai Unitárius Társulat

ELIOT A. SÁMUEL titkár által.

HAJÓS JÁNOS

(1819—1899.)

Egy kiváló, sok érdemet szerzett férfi hunyta le szemét örök álomra. Székely eredetű kolozsvári családból származott. Vargyas a család eredetének helye. Ősei már a múlt százévben tisztségeket viseltek Kolozsvár városában s ő maga is pályáját a városnál kezdte és mint ministeri tanácsos végezte be.

Mikor iskolába járt, még a latin volt a tannyelv és azt annyira elsajátította, hogy öreg korában is egyike volt a legkitünőbb latinbeszélőknek. De azért a magyar irodalom fejlődése iránt teljes lelkesedéssel volt eltelve, sőt közre is munkált a Kriza által 1839-ben szerkesztett és nagy feltűnést keltett „Remény“-ben.

Azokon az érdemeken kívül, melyeket hivatalos állásának kitünő betöltése által szerzett, mindig maradandó érdeme az egyházi ügyekben való buzgó részvétele; és honszerelmének mindig fényes tanubizonyoságaként fog ott állani a székely nép emelésére, szellemi és anyagi gyarapítására alakított „Székely-Egylet“.

Minden körben, a hol élt és munkált, közbecsülést vívott ki.

Magas műveltsége, előkelő modora, bölcsesége, békitő szelleme nyerte meg azt számára, a hivatali szobában, polgártársai körében és az országgyűlésen, a hol egy időszakban szülővárosának volt képviselője.

Kényes ügyekben a legfinomabb diplomata tudott lenni. Erdély aranykorában ily egyéneket küldhettek követül a portára.

Emlékét Kolozsvár, a székelyek és hitrokonai hiven meg fogják őrízni.

PÉTERFI DÉNES.